

על מיתת הצדיקים

(דברים ששמעתי מפי דודי הגרי"מ בוימל שליט"א

בשם האדמו"ר מצ'ורטקוב זצ"ל)

אלישע מבקש מאליהו, "פי שניים". למה דוקא שניים? ואליהו משיב,
 "אם תראה אותי לוקח מאתך יהי לך כן". מה כוונתו בזה?

ובחז"ל יש סתירה, לכאורה. בר"ה י"ח ע"ב מובא: "שקולה מיתתן של
 צדיקים כשריפת בית אלקינו", ואילו במדרש איכה למדנו: "קשה סילוקן של
 צדיקים יותר מחורבן ביהמ"ק".

אך הענין מתבאר עפ"י דברי האריז"ל שרק נשמת הצדיק חוזרת לשרשה
 בגנוזי מרומים אחרי פטירתו, אבל הנפש נשארת מקושרת עם תלמידיו כשם
 שהיה בחיים, דהיינו, ע"י מה שמרגישים התלמידים בהעדר רבם, שחסר להם
 הרבה הרבה בהסתלקותו של הצדיק.

ולכן, בצדיק שדורו מרגיש בחסרונו וממשיכים את הקשר, אז שקולה
 מיתתו רק כשריפת בית אלקינו, שה"כותל" נשאר והשכינה לא זזה משם
 לעולם, אפילו בחרבנו. אבל המדרש לאיכה מדבר בענין שאין הדור באמת
 מרגיש בהעדרו, ועל כן "קשה סילוקן של צדיקים יותר מחורבן בית המקדש".

וזה מה שביקש אלישע מאליהו "פי שניים": שתמשך אליו נפשו של
 אליהו גם אחר שיעלה השמימה, כך שהוא ורבו שניהם יהיו ביחד, וזה "פי
 שניים". ואליהו השיב לו, שזה תלוי, "אם תראה אותי לוקח", דהיינו
 שתרגיש בהעדרו, שאני חסר לך.